

Notat fra Norges idrettsforbund til høringen vedr. statsbudsjettet 2019

Norges idrettsforbunds (NIF) visjon er «idrettsglede for alle». Fra 2007 har all idrett for mennesker med nedsatt funksjonsevne vært integrert i den ordinære virksomheten til særforbundene. De fire hovedgruppene idretten har et særskilt ansvar for å gi et aktivitetstilbud til er hørselshemmede, synshemmede, bevegelsehemmede og utviklingshemmede. Idretten omtaler idrett for disse gruppene som paraidrett for å hindre stigmatisering, og heller se på hver enkelt utøvers mulighet til å utvikle seg ut fra sine forutsetninger og behov, slik det gjelder for alle utøvere av idrett.

Idretten skal gi et variert idrettstilbud i hele landet. Myndighetene på sin side må ta ansvar for at mennesker med spesielle behov får de hjelpemidler de trenger for å kunne leve et fysisk aktivt liv og drive idrett. For noen betyr det tilgang på ledsager, tolk eller støttekontakt, for andre betyr det utstyr som sit-ski eller tilgang på transporttjenester.

Norges idrettsforbunds innspill til komiteen i forbindelse med statsbudsjettet 2019 er følgende:

Kap. 2661 Grunn- og hjelpestønad, hjelpemidler mv. post 79: Aktivitetshjelpemidler til personer over 26 år

29. august 2018 stoppet utbetalingene til aktivitetshjelpemidler til personer over 26 år. Potten var tom. En prisjustering av potten vil ikke være tilstrekkelig for 2019.

- NIF ber komiteen om å øke beløpet til 75 millioner kroner for 2019
- NIF ser det som fornuftig at det ligger en egenandel på aktivitetshjelpemidlene tilsvarende det ordinært utstyr koster. Det offentlige skal bare dekke spesialtilpasningen.
- Kriterier for innvilgelse av «konkurransetur» bør nyanseres og konkretiseres. Selv om utstyret primært brukes til daglig mosjon må det være mulig å få støtte til utstyr som også kan brukes i breddekonkurranser. NIF bidrar gjerne inn i et arbeid med å utvikle kriteriene.

Tilgang på tolk ved fritidsreiser i utlandet

Dagens ledsager-, tolk- og assistentordning gir personer over 18 år rett til tolke- og ledsagerhjelp i utlandet når det er forbundet med studier eller arbeid. I disse tilfellene dekker NAV alle kostnadene. For deltakelse på idrettsreiser må utøveren selv dekke kostnadene til tolk.

- Regelverket bør endres til også å gjelde rett til ledsager, assistent og tolk ved organiserte idrettsreiser i utlandet.

Ledsager-, fritids- og støttekontaktordning

Synshemmede, mennesker med store hjelpebehov og grupper av utviklingshemmede kan ha et stort behov for ledsagere for å kunne være aktive. Det kan oppleves som utfordrende å gi et idrettstilbud til utøvere med ledsagerbehov på grunn av manglende tilgang til ledsagere eller støttekontakt gjennom den eksisterende ledsager-, fritids- og støttekontaktordningen. Dagens ledsager-, fritids- og støttekontaktordning i kommunene fungerer svært ulikt da det kun er lovfestet å ha en støttekontaktordning, en ordning som i mange tilfeller bare dekker praktiske gjøremål i hverdagen.

- NIF ønsker å utfordre eksisterende støttekontaktordning til i større grad å være innrettet ut i fra brukers behov og interesser – spesielt innen deltakelse på fritids-, idretts- og annen fysisk aktivitet.
- Døvetolketjenesten må være tilstrekkelig på kveldstid. Det vil bidra til at hørselshemmede gis mulighet til idrett på lik linje med andre.

Brukerstyrt personlig assistanse (BPA)

Rettighetsfesting av BPA fra 2015 har hatt stor betydning for å sikre alle like muligheter til å delta i idretten både aktivt og som frivillig. Med en slik rett kan brukeren selv kreve å få styre tildelte tjenesterressurser til personlig assistanse, og idretten understreker at dette også betyr et fysisk aktivt liv.

- Den enkeltes mulighet til å styre sin BPA må ikke fjernes. Timebehov må ikke begrense tildelingen av BPA. Bruken av BPA må være fritt, uavhengig av hvilken kommune den enkelte bor i og ønsker å bevege seg i. Bruken av BPA må ikke begrenses av kommunegrenser.